

بنه‌ما و تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی شیعیری مندالان

شیعیری مندالان ده‌بیت به‌زمانیکی پوخت و پرون بنوسریت تاوه‌کو ئه‌و ئامانجه‌ی که نوسه‌ر مه‌به‌ستییه‌تی بتوانیت بیگه‌یه‌نیت. ئیمه‌ هه‌مو مان ده‌زانین زمان به‌گرنگترین هۆکار داده‌نریت له‌ژیانی مروّفا، چونکه تاکه ریگایه که به‌هۆیه‌وه مروّف له ئیستادا ده‌توانیت له‌داهاتو و رابردو بدویت، بیریش خۆی له‌ریگه‌ی ئه‌و وشه‌و زاراوانه ده‌گاته خوینهر، که شاعیر یان نوسه‌ر له نوسینی به‌ره‌مه‌کانی به‌کاریده‌هینیت. شاعیر له‌داهاتنی شیعیری مندالاندا خه‌یالیکی فراوان به‌کارده‌هینیت، چونکه مندال زیاتر ئاره‌زووی شتی خه‌یالی ده‌کات. دوا‌ی ئه‌وه چه‌ندین گۆفاری تاییه‌ت بو مندالان ته‌رخانکران و چه‌ندین نامیلکه و کتیبی تاییه‌ت شیعیری مندالانیان له‌خۆگرت.

که‌واته شیعیری مندالان چیه؟ تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی چین؟ به‌چی له شیعیری گهوران جیاده‌بیته‌وه؟ بنه‌ما ئه‌ده‌بییه‌کانی ئه‌و شیعیره کامانه‌یه؟ ئه‌مانه له‌م لیکۆلینه‌وه‌یه وه‌لام ده‌ده‌ینه‌وه.

کلێه وشه‌کان: شیعیر، مندال، شیعیری مندالان، بنه‌مایه‌کانی شیعیر.

هێرۆعه‌بدولهرحمان مسته‌فا¹ - ئیدریس عه‌بدوئلا مسته‌فا²

¹ به‌شی خاک و ئاو، کۆلیژی زانسته ئه‌ندان‌یاره کشتوکالییه‌کان، زانکۆی سه‌لاحه‌ددین، هه‌ولێر، هه‌ریمی کوردستان، عیراق.

² به‌شی کوردی، کۆلیژی زمان، زانکۆی سه‌لاحه‌ددین، هه‌ولێر، هه‌ریمی کوردستان، عیراق.

پوخته:

شیعیری مندالان پانتاییه‌کی فراوانی نیو شیعیر و ئه‌ده‌بیاتی میله‌تان و به‌تاییه‌ت سه‌رده‌می نوییه، که ده‌لین نوی: مه‌به‌ستمان سه‌ده‌ی بیسته‌م و تاییسته‌یه، له‌ناو نه‌ته‌وه‌ی کورد شیعیری مندالان میژویه‌کی دیاریکراوی هه‌یه، وه‌کو ئه‌و لایلانیه که دایکان بو ژیرکردنه‌وه و ئارامکردنه‌وه‌ی مندالان ده‌یانوت. له‌و کاتانه‌ی مندالان هاتنه نیو گرنگیدانی شاعیران و ئه‌دیبان و ئیدی جۆریک له شیعیر به‌شی‌واز و بیر و زمان و سۆزیک تاییه‌ت نوسرا،

Article Info:

DOI: [10.26750/Vol\(9\).No\(4\).Paper20](https://doi.org/10.26750/Vol(9).No(4).Paper20)

Received: 20-December-2021

Accepted: 18-January-2022

Published: 29-September-2022

Corresponding Author's E-mail:

Herochalabi@gmail.com

Idrees.kurdish@su.edu.krd

This work is licensed under CC-BY-NC-ND 4.0

Copyright©2022 Journal of University of Raparin.

پیشهکی:

شعیر گرنگیه کی تایبه تی خوئی ههیه و کار له دل و دهرنمان دهکات و دهمانورژینیت، شعیری مندالانیش به ههمان شیوهی شعیری گهوران به شیکه له ئهدهب و، گرنگی و بههای تایبه تی خوئی ههیه له ژیانی مندالان، ریگهیه که بو پهروهده کردنی مندالان، تاکو بیته تاکیکی سه رکه وتو له داهاتودا، مندال خوئی بهردی بناغهی کومه لگایه و دهبیت بایه خیکی تایبه تی پیبدریت له روی کومه لایه تی و جهسته ی و دهرونی... هتد. تاکو زیاتر گرنگی به پهروهده کردنی مندال بدریت، که دهبیته هوئی دروستبونی کومه لگایه کی ته ندروست.

شعیری مندالان دهبیت به شیوازیکی ساده و پهونه قدار بنوسریت و رهچاوی قوناغه کانی ژیانی مندال بکریت، شعیری مندالان له ناو ئیمه ی کورد کهم گرنگی پی دراوه و به بهراورد کردن به شعیری گهوران. له م توژیینه وهدا ئیمه ههولمان داوه تیشک بخهینه سه ر شعیری مندالان و گرنگی وتایبه تمه ندییه کانی رونبکه یه وه و ئه و ریبازه ی که له م توژیینه وهیه به کارمانه ی ناوه ریبازی وه سفی شیکارییه. ئه م توژیینه وهیه پیکدیت له:

به شی یه کهم به ناویشانی پیناسه و پیوه ره کانی شعیری مندالان و له سی ته وهر پیکهاتوه، ته وهری یه کهم به ناویشانی شعیری مندالان و ته وهری دوه میس به ناویشانی پیوه ره کانی شعیری مندالان و له ته وهری سینه میسدا جیاوازی له نیوان شعیری مندالان و شعیری گهوران خراوه ته و.

به شی دوه م به ناویشانی بنه ما پیکه یه ره کانی شعیره و له شه ش ته وهر پیکهاتوه و به ناویشانی (فورم، زمان، خه یال، سۆن، حه ماسه ت، بیر). له کوتایشدا به چه ند خالیک ئه و ئه نجامانه ی له توژیینه وه که پینگه یشتوین خراونه ته و له گه ل ئه و سه رچاوانه ی له توژیینه وه که دا سو دیان لیوه رگیراوه. له کوتایشدا کورته ی توژیینه وه که به زمانی ئینگیزی خراوه ته و.

به شی یه کهم: پیناسه و پیوه ره کانی شعیری مندالان

ته وهری یه کهم: شعیری مندالان

شعیر به شیکه له به شه کانی ئه ده ب، ناسکترین هونه ره، چیژ و خوئی به دل و دهرونی مرؤف ده به خشیت و ده یورژینی و میژویه کی دیاریکراوی ههیه. هه ر له کونه وه مرؤف له ریگه ی شعیره وه گوزارشتی له خوئی و ناخوئیه کانی خوئی کرده. وه کو چه کیتی به رگری و کاریگر له ژیانی خویدا به کاریه ی ناوه. شعیر وه کو خوراک وایه بو دل و دهرونی مرؤف. دوا جار ((شعیر شیوهیه کی تایبه تی نوسینه، جیاوازه له ئاخاوتنی گشتی، قسه له گه ل دل و میسک دهکات، شتی تایبه ت ده لیت به باشی دیته به رگویمان، به چه ند وشه یه کی که م زور شت دهرکینی)) (Oliver, 2001, p 144).

شعیر خه‌یالمان فراوانتر دهکات و دیده‌ی شارستانیمان فراوانتر دهکات، شیعری مندالان هاوشیوهی شیعری گوران خاسیهت و تایبه‌تمندی خوی هیه، چونکه مندالییش وه‌کو گه‌وره‌کان خاوه‌ن هه‌ست و سۆز و که‌سایه‌تی تایبه‌تی خویانن.

زۆربه‌ی شیعری مندالان له‌لایه‌ن گه‌وره‌کانه‌وه دهنوسریت بۆ مندالان، هه‌ندیک جار مندال خوی ئه‌و به‌هره‌ی تیدایه، که شاعر بنوسیت ((شیعری مندالان، به‌شیکی زۆر گرنگه له‌ئهدبه‌ی مندالاندا، نزیکتین هونه‌ره له‌دل و ده‌رونیانه‌وه، کاریگه‌ریه‌کی گرنگی هیه له‌سه‌ر ژیا‌نی ئه‌م‌رۆ و داهاتویان، هه‌مو مندالییک له‌ناخیدا هه‌ستیکی شاعیرانه‌ی ناسکی هیه. ده‌توانیت به‌جوانی وینه‌ی هه‌مو ئه‌و شتانه‌ی ده‌وروبه‌ری له‌ناخیدا بکیشیت)) (شوان، ۲۰۱۵، ل ۲۳۹).

شیعری مندالان کاتیکی خۆش بۆ مندالان ده‌سته‌به‌ر ده‌کات که خوینه‌ری شیعرن، چونکه خویندنه‌وه‌ی شاعر چیژ و خروش به‌ منداله‌که ده‌به‌خشیت و چوست و چالاکیشی ده‌کات، ده‌رباره‌ی ئه‌و دیاردانه‌ی که له‌ ده‌وروبه‌ری روده‌دن یان هه‌ن له‌ لایه‌کی تره‌وه ((شیعری مندالان جگه له‌وه‌ی پیدایستیه سۆز و جه‌سته‌یه کانی مندالان جیه‌جیده‌کات، هه‌روه‌ها یارمه‌تیده‌ریشه بۆ گه‌شه‌ی عه‌قل و ئه‌ده‌ب و ده‌رون و په‌وشت و لایه‌نی کومه‌لایه‌تی مندالان)) (شحاته، ۱۹۹۴، ل ۲۵).

که‌واته بۆمان ده‌رده‌که‌ویت شاعر ده‌بیته هوی گه‌شه‌کردنی عه‌قلی مندال ئه‌مه‌ش ده‌بیته پالنه‌ریک بۆئوه‌ی مندال توانای له‌ چاره‌سه‌رکردنی هه‌مو ئه‌و روده‌وانه‌ی که له‌ ده‌وروبه‌ریه‌وه روده‌دن هه‌بیت. هه‌روه‌ها شیعری مندالان ((گه‌شه به‌خه‌یالی مندالان ده‌دات و ویزدان و سۆزیان به‌ئاگادینیت و هه‌روه‌ها به‌ها ئاینیه‌کان و بنه‌ما په‌وشتیه‌کانیان تیدا ده‌چینیت و هه‌روه‌ها ئاره‌زوه ئه‌ده‌بیه‌کانیان په‌ره‌پنده‌دات، به‌ره‌و خویندنه‌وه و چیژوه‌رگرتن له‌ جوانی و زمانه‌وانی و، خویندنه‌وه‌یه‌کی گوزارشتکراو بۆ سۆز و هه‌لچونه‌کانیان، ئه‌مه جگه‌له‌ پیشکه‌شکردنیکی باش و نواندنی باشی مانایه‌کان و په‌خشکردنی روحی ئاینی و نه‌ته‌وايه‌تی له‌ ناخی مندالان)) (شحاته، ۱۹۹۴، ل ۲۱۲).

شیعری مندالان ده‌بیت بیته هوی په‌روه‌رده‌کردنی مندالان و تیشک بخاته سه‌ر لایه‌نه‌کانی ژیا‌نی مندال و به‌ها جوانه‌کانی ژیا‌نی تیدا بدۆزیته‌وه‌و وینه‌یه‌کی هونه‌ری پیشکه‌ش به‌ مندال بکات و چیژیکی زۆر له‌ دل و ده‌رونی مندال بچینی. له‌ریگه‌ی شیعره‌وه مندال له‌دونیایه‌کی خه‌یالاویدا ده‌ژیت و جیهانیک بۆ خوی دروست ده‌کات، که خه‌ون و ئاره‌زوه‌کانی خوی تیدا ده‌سته‌به‌ر بکات، که‌واته ((شیعری مندالان په‌نگیکه له‌په‌نگه‌کانی ئه‌ده‌ب، مندال له‌ ریگه‌ی شیعره‌وه خوی ده‌بینیت، که له‌ئاسمانی خه‌یالدا ده‌فریت و له‌پیی رابردو شوین و زه‌مه‌ن تیده‌په‌رینیت و هه‌وه‌ها له‌پیی داهاتوه‌وه هه‌چ کۆت و زنجیریک له‌سه‌ر بابته و بیروکه و ماناو خه‌یاله‌کانی نییه)) (شحاته، ۱۹۹۴، ل ۲۱).

شیعری مندالان میژویه‌کی دیاریکراوی هیه له‌ناو کوردان هه‌ر له‌کونه‌وه دایکان له‌به‌رده‌م بییشه‌کانیان لایله‌ی و گۆرانیان بۆ منداله‌کانیان وتوه، ده‌ماوده‌م ماونه‌ته‌وه تا‌کو ئیستاش، شاعیرانی کورد بۆ نویسی شیعری

مندالان سویدیان ((لهئه زمونی نهته وهکانی دهو روبر وهرگرتوه، بهلام دتهوانین کردنه وهی قوتابخانه فهرمییهکانی دهولت له کوردستان بههوکاری سههکی پیشکتهوتنی شیعیری مندالان دابننن، بهوهی که زوربهی شاعیرانی نهوساکه مان ئاستی زانست و پۆشنییری و هوشیارییان لهکهسانی دیکه بهرزتربوه و نهوان به پهرۆشتر پیشوازیان له قوتابخانه کردوه، که قوتابی یاخود مندال یهکیکه له کۆلهکه سهههکییهکانی قوتابخانه و پرۆسهی پهروهرده، جگه لهوهی زورجاریش شاعیرهکان خویان مامۆستابون و لهنزیکهوه پهیوهندیان بهمندالانهوه ههبوه)) (فهراهادی، ۲۰۱۳، ل ۸۶)

تهوهری دوهم: پیوههکانی شیعیری مندالان

لهسهراچاهو توێژینه وهکانی تاییهت بهئهدهبی مندالان چهند پیوههریک باسکراون و دیاریکراون، که پیویسته له شیعیری مندالان بونیان ههبیته، که بریتین لهمانه:

۱- نهو شیعرانهی که بو مندال دنوسریت دهبیته هه لگری په یامیکی پهروهدهیی بن، تاوهکو مندال له ریگیه چهوت دوربخاته وهو بیخاته سهه ریگیه کی راست و دروست، دهبیته ((شیعیریک پیشکتهشی مندال بکهین خاوهن مه بهست و ماناییته تا جوله بههقل و ویژدان و سۆزیان بکات و، هه لگری نهو بهها پهروهدهییانه بیته، که وهک پیوههریکی کومه لایهتی حوکمی پی لهسهه هه لویستهکان و پوداوهکان و کهسهکان زیادهکات گهشه به لایهتی رهوشتی خوازاو دههات)) (شحاته، ۱۹۹۴، ل ۲۳).

دهبیته دهقه شیعیرییهکان گوزارشت لهو نه زمونانه بکهن که مندال لهژیانیدا پییدا تپه ربهوه زانیاری پیویسته پیشکتهش به مندال بکات وهک چۆنیهتی خۆشویستنی دایک و باوک و هاوری و ... هتد ریزگرتنیان و بهها ئایینییهکان و گیانی نهته وایهتی له دل و دهرونی مندال بچینیته.

۲- مندال ئارهزوی دوباره بونه وهی موسیقا (ئیقاغ) دهکن، چونکه ((پۆلیکی سهههکی لهژیانی مندال دهبینیته، که جولهیان ئاسان دهکات و هیزیان پیده بهخشیت و توانای بهره مهینانیان زیادهکات، هه مو توانا ماسولکه کانیان بو پاشه کهوت دهکات و خوشی له کارهکانی پۆژانهیان بلاوده کاته وه و دهبیته هوی گهشه کردنی به ناگایی ههست و شعوریان، ئیقاغی شیعیری له پیوانه و کیش و وشهکان به دهرده که ویت، بویه نه گهر شیعه که ستونی بیته باشتره لای مندال له شیعیری ئازاد تا مندال بتوانیت وشه مه بهستدارهکان بلیته وه، ههروهها ئاواز له شیعه را دوباره بکاته وه)) (شحاته، ۱۹۹۴، ل ۲۵). له هه مان کاتدا دهبیته شیعه که خاوهن موسیقایه کی کاریگهر و ناسک بیته تاوهکو مندال بتوانیت به ئاسانی له بهری بکات.

۳- شیعیری مندال دهبیته له گه ل ئاستهکانی گهشه کردنی قۆناغی مندال گونجاو بیته، چونکه هه ر قۆناغیک له قۆناغهکانی ته مه نی مندالی دهبیته جوریکی تاییهت له شیعیری بو بنوسریت گوزارشت له پیداویستیهکان و چهزو ئارهزه وهکانی نهو ته مه ن یان نهو قۆناغه بکات.

۴-دهبیت شیعی مندال رسته‌کانی کورت و پوخت بن، مندال ئاره‌زوی درێژداری ناکات ((مندال رسته و ئه‌نجامی خیرای ده‌ویت چونکه مندال ئارامی که‌مه، و به‌رگی خاوی ناگریت، هه‌روه‌ها مندال ده‌یه‌ویت پیکه‌ته‌کانی رسته ئاشکرابن، چونکه مندال زور هه‌ول نادات تا ئه‌نجام بدوزیته‌وه، وا به‌باش ده‌زانیت له‌ زوربه‌ی کاته‌کان ئه‌نجامه‌کان به‌ ئاماده‌کراوه وهر بگریت)) (الهیتی، ۱۹۷۷، ل ۹۸-۹۹).

۵-ئه‌و وینانه‌ی که له شیعی مندالان به‌کار دیت ده‌بیت ((ئه‌و وینانه تیکه‌ل به‌شیعه‌کان بکرین که له ده‌وروبه‌ری جیهانی مندالان چنگ ده‌که‌ون)) (احمد، ۲۰۰۶، ل ۳۴).

۶-شیعی مندالان ده‌بیت به‌ زمانیکی سانا و پاراو بنوسریت، دوربیت له وشه و زاراو‌هی ته‌مومژاوی، واته منداله‌که له کاتی خویندنه‌وه به ئاسانی له مه‌به‌ست و مانایه‌که بگات، نه‌ک وشه و زاراو‌ه‌کان وا له منداله‌که بگات و راوه‌ستیت و بیر له واتایه‌کانی بکاته‌وه، واته وشه و زاراو‌ه‌کان نه‌بیته ئاسته‌نگ له به‌رده‌م تیگه‌یشتنی منداله‌که ((چونکه زورجار ئه‌و راوه‌ستانانه چیژ و خو‌شی لای مندال ناهیلیت، هه‌روه‌ها له‌وانه‌یه ئه‌و بیرو‌کانه‌ی له‌بیربباته‌وه که ده‌مانه‌ویت له پیش هزر و خه‌یالدا رون بیت)) (الهیتی، ۱۹۷۷، ل ۹۹)، وشه و زاراو‌ه‌به‌کاره‌توه‌کان ده‌بیت له فه‌ره‌نگی زمانه‌وانی منداله‌که هه‌لبێژداریت، که رۆژانه به‌کارباندنه‌هینیت، که‌واته ((نوسه‌ر ده‌بیت وشه‌ی ئاسان و ئاشکراو ئه‌و رسته‌وانه‌ی به‌ بیکود مانا ده‌گه‌یه‌نن هه‌لبێژداریت)) (عبد الهادی، ۲۰۰۶، ل ۹۱).

۷-ئه‌و بیرو‌رایانه‌ی له شیعی مندالان ده‌خه‌ینه‌رو په‌یوه‌ستبن به‌ ژینانی رۆژانه‌ی مندال ((ده‌بیت هه‌ر پارچه شیعی بیکه‌یه‌ک یان لایه‌نیک له لایه‌نه‌کانی جوانکاری له ژیان و سروشت بخاته‌رو)) (شحاته، ۱۹۹۴، ل ۲۴۸). هه‌ر بره‌گه‌یه‌ک هه‌لگری بره‌گه‌یه‌ک بیت، زانیاری ده‌رباره‌ی ده‌وروبه‌ری به‌ مندال به‌خشیت وه‌کو ده‌رباره‌ی روه‌ک و گیانداران و سروشت و... هتد.

۸-نابیت ئه‌و بابته‌انه له شیعی مندالان بخه‌یته‌رو که باسی ناخو‌شی و گریان و... هتد ده‌کات، واته ده‌قیکی گه‌شبین و خو‌ش پیشکesh به مندال بکریت ((پو‌حیکی سوک و پپ خو‌شی و شادی بخه‌یته ناو ناوه‌پو‌کی ده‌قی نوسراو جگه‌له‌وه‌ش بانگه‌شه بکریت بو به‌کاره‌ینانی عه‌قل و ره‌خنه و بیرکردنه‌وه، ئه‌وه‌ی ده‌بیته‌مایه‌ی هه‌لچونی خه‌یاله بچوکه‌کان)) (عبدالفتاح، ۲۰۰۰، ل ۱۱۷).

۹-شیعی مندال ده‌بیت ((لایه‌نی ئه‌رینی و روه‌ی داهینان و روه‌په‌یوه‌وه‌ی هه‌لو‌یست و چاره‌سه‌رکردنی کیشه‌کان له مندال گه‌شه‌پیکات)) (شحاته، ۱۹۹۴، ل ۲۴۸).

۱۰-به‌کاره‌ینانی هونه‌ره ره‌وانیژییه‌کان به‌لام به‌شیوه‌یه‌کی هونه‌ری وا به‌کاربه‌ینریت نه‌بیته هۆی سه‌رلێشێواندنی مندال ((دورکه‌وتنه‌وه له ئالۆزکردنی هونه‌ری و ره‌وانیژی له بنیاتتانی رسته یان کیشه‌ی وینه‌ی شیعی یان ئالۆزکردنی درامای جو‌راو‌جو‌ر)) (زلط، ۲۰۰۵، ل ۲۱) واته هونه‌ره‌کانی ره‌وانیژی نه‌بیته هۆی به‌ربه‌ست که نه‌توانی چیژو زانیاری له شیعه‌که وهرگریت.

ته‌وه‌ری سییه‌م: جیاوازی نیوان شیعی مندالان و شیعی گهوران

جیاوازی له‌نیوان شیعی مندالان و شیعی گهوران هه‌یه له‌پوی زمان و شیواز و هه‌لبژاردنی بابته و... هتد ئیمه له چه‌ند خالیگ ئەم جیاوازییانه ده‌خه‌ینه‌رو:

۱- ئەو شیعرانه‌ی بۆ مندالان دهنوسریت ده‌بیت دارپشتنه‌که‌ی و شیوازه‌که‌ی زیاتر ساده و ساکار بیت دوربیت له وشه و زاراوه‌ی ته‌مومژاوی و هه‌لگری فره‌واتایی، به‌لام ئەو شیعه‌ری که بۆ گهوران دهنوسریت، ئاساییه به شیوازیکی ئەده‌بی به‌رز بنوسریت و وشه و زاراوه‌ی ته‌مومژاوی و هه‌لگری فره‌واتایه تیدا به‌رجه‌سته بکریت.

۲- ئامانجی خویندنه‌وه‌ی شیعر لای مندال بۆ فیربون و چیژ وه‌رگرتنه، به‌لام بۆ گهوره‌کان بۆ فراوانکردنی هزرو به‌ره و پیشچونی روانینه، چونکه گهوره‌کان رۆژانه به‌ده‌یان کیشه و گیروگرفتیان توش ده‌بیت، هه‌ولده‌ن له‌ریگه‌ی خویندنه‌وه‌ی شیعر به‌ره و جیهانیتی تر هه‌نگاو بنین و له‌و جیهانه‌ی که تیندا ده‌ژین دوربکه‌ونه‌وه.

۳- ئەو بیروبو‌چونانه‌ی له شیعی مندالان ده‌خه‌ینه‌رو، ده‌بیت ئامانجیکی په‌روه‌ده‌یی له‌پال‌بیت، ببیته هۆیه‌ک بۆ فیربون و په‌روه‌ده‌کردنی مندال، ئاراسته‌کردنی به‌ره و ریگه‌یه‌کی راست، هه‌روه‌ها ((بابه‌تی شیعی مندالان بۆ به‌هیزکردن و بیرو خزمه‌ت به‌حه‌زو خولیاو ئاراسته‌کردنی بۆ به‌هیزکردنی به‌ها ره‌وشتییه‌کانی ده‌کات)) (سالح، ۲۰۲۱، ل ۴۵) به‌لام ئەو بیروبو‌چونانه‌ی له شیعی گهوره‌کان باس ده‌کریت ئاساییه له ده‌وری خۆشه‌ویستی نیوان دو ره‌گه‌زی جیاواز و گێرانه‌وه‌ی میژو... هتد بخولیته‌وه.

۴- له شیعی مندالان نابیت ئەو بابته‌تانه باس بکریت، که ده‌بیته هۆی دل‌ه‌راوکی و دل‌توندی و گریان و ... هتد لای مندال، ده‌بیت بابته‌تانه‌کان ببیته هۆی دل‌خۆش کردنی مندال، به‌لام ئەو شیعرانه‌ی که بۆ گهوره‌کان دهنوسریت سنور و مه‌رج بۆ بابته‌تانه‌کان دیاری‌نه‌کراوه، ده‌توانریت هه‌مو جو‌ره بابته‌تیکی ره‌نگاو‌ره‌نگ وه‌کو شیوه‌ن و گریان و خۆشی... هتد باس بکریت.

۵- زۆر ئاساییه ئەو شیعه‌ری بۆ گهوران دهنوسریت شیعیکی دورودریژبیت، به‌لام ئەو شیعه‌ری که بۆ مندالان دهنوسرین ده‌بیت پوخت و کورت بن، چونکه مندال ئاره‌زوی دریژدادری ناکه‌ن و زو بیزار ده‌بن له خویندنه‌وه‌ی شیعیکی دورو دریژ.

۶- مندال ئاره‌زوی بابته‌ت و بیروبو‌چونی خه‌یالی ده‌کات که له شیعه‌ره‌کان باس ده‌کرین، به‌لام گهوره‌کان زیاتر هه‌ز له بابته‌تی واقعی ده‌که‌ن.

۷- زمانی شیعی مندالان کورت و پوخت و رونه، به‌لام شیعی گهوران پره له به‌لاغه‌ت و شیوازی ره‌نگاو‌ره‌نگ.

۸- بابته‌تانه‌کانی شیعی مندالان ده‌بیت ئیستای مندالان ده‌وله‌مه‌ند بکات و بۆ ئاینده‌ش په‌روه‌ده‌یان بکات واته ئەو بابته‌تانه‌یان فیربکات که په‌روه‌ده‌یین، به‌لام بابته‌تانه‌کانی شیعی گهوران زیاتر هه‌مه‌جو‌رن و چه‌ندین بابته‌تی جو‌راو‌جو‌ر وه‌کو دل‌داری و سو‌فیگه‌ری و سیاسی... هتد ده‌کریته‌وه و زیاتر بۆ چیژو‌خۆشی وه‌هست ده‌ربرین و گوزارشت کردنه له بیروبو‌چونی شاعیر.

۹- کیشی شیعیری مندالان ئەگەر ههوت برگه بیت یان ههشت برگه بیت، کیشیکی گونجاو و خوش دهردهچیت بۆ مندالان، چونکه مندال ههناسهی کورته و له بهرکردنی ئاسانه، به لام کیشی شیعیری گهوران چهند کلاسیکی و دریژبیت هه ئاساییه.

بهشی دوهم: بنهما بهرهمینه رهکانی شیعر

تهوهری یه کهم: فورم

فورم دیوی دهرهوهی بهرهمی ئه ده بیه، یه کیکه له پیکهینه رهکانی دهقی ئه ده بی، فورم و ناوه پوک دوانه ی لیکدانه براون، به یه که وه گری دراون. ((فورمیش ئه و چوارچیوه یا خود ئیتاره یه که وشه کۆده کاته وه و ده بیته قالبیک بۆ نمایشکردنی ئه و وشانه ی که سه ره نجام به هه لگری مانایه کی جوانه وه به شیعر ناوزهد ده کریت)) (که سنه زانی، ۲۰۰۷، ل ۳۳).

فورم و ناوه پوک دوانه ی له یه ک دانه براون، دو پیکهینه ری سه ره کی شیعرن له یه کترجیانابنه وه، هه ر بهرهمیکی ئه ده بی هه رچه نده ناوه پوکیکی به رزی هه بیته، به لام فورمه که ی لاواز بیت ئه و ده که که کاریگه ری به هیژ و سه رنجراکیشی له سه ر خوینه ری نایته، به پیچه وانه وه ش دروسته. ((دۆزینه وه ی فورمیکی گونجاو بۆ ناوه پوک بهرهمیکی هونه ری، پرۆسه یه کی زۆر ئالۆز و دریژخایانه و هونه رمه ند له ئه زمونیکی ئالۆز و چردا، دوا ی ئه وه ی کارامه یی و وه ستایه تی په ی داده کات، ده توانی شیوه ی گونجاو بۆ ناوه پوک بهرهمه کانی بدۆزیته وه)) (محمد، ۲۰۱۰، ل ۲۷). ناوه پوک و شیوه له ناویه کدا ده توینه وه.

کیش و سه رواش بنه مایه کی سه ره کین له دیاریکردنی فورمی شیعردا، په یکه ری شیعر پیکه ده بینن. شیوه ی شیعریش به گویره ی قوناغه کانی گۆرانی به سه ردا هاتوه ((هه ر قوناغیک تاقیکردنه وه یه کی نوییه و هه رگیز شیوه یا خود زمانیکی کۆن ناتوانیت ته عبیر له تاقیکردنه وه یه کی نوی بکات له بهرئه مه ده بیته شاعیر هه ول بدات زمانیکی نوی، رۆخساریکی نوی قالبه شیعیریکی نوی بدۆزیته وه. جینگه ی خوی له ریزی شاعیره کانی سه رده مه که ی خویدا بکاته وه و بگره هه ولیش بدات له وانیش تیپه ری و خاوه ن ده نگ و تاقیکردنه وه ی خوی بیت)) (ئاشنا، ۲۰۰۷، ل ۷۸).

فورم ده بیته موسیقایه کی جوان و به چیژ به خشیته تاوه کو له م ریگه یه وه له بهرکردنی بۆ مندال ئاسان بیت، شیعره که کاریگه ری خوی به ته واوی بگه یه نیت، ئه وه تا حه یده ر بابان ده لیت:

پیشه ی کۆن

ژینگه ی پیس بۆ منالان

ده بیته به لای سالان

وه کو هه ژاری وایه

ژانی ئه و له بن نایه (بابان، ۲۰۰۰، ل ۲۰)

ئه‌گەر سه‌رنج له‌م دو دیره شیعره بدهین، له‌سه‌ر کیشی خۆمالی هه‌وت بره‌گی بی دامه‌زراوه دیری یه‌که‌م ره‌ویه‌که‌ی به‌پیتی (لا)م دروستکراوه به‌دو پیتی (ان)یش پاش‌په‌وی سه‌رواکه‌ی به‌هیزکراوه دیری دوه‌میش ره‌ویه‌که‌ی پیتی (ای) له‌دوای ئه‌ویش دو پیتی (ی) و (ه) که پاش ره‌ویه نه سه‌روایه‌که یان به‌هیزکردوه، به‌م هۆیه‌وه شیعره‌که کیش و سه‌روای ریکه‌و خۆش ده‌خویندریته‌وه و خۆش له‌به‌رده‌کریت، به‌لام ئه‌گەر سه‌رنج له‌م هۆنراوه‌ی خواره‌وه بدهین:

گوله‌باغ

به‌هار هه‌نگاوی ناوه

نه‌مامه‌که‌م روواوه ..

چروو گه‌لای سه‌وز دیارن

خونچه‌و گولی نازدارن (حسین، ۱۹۹۷، ل ۴)

دیری یه‌که‌م کیش و سه‌روای ریکه له‌سه‌ر هه‌وت بره‌گی دامه‌زراوه، به‌لام دیری دوهم ژماره‌ی بره‌گه‌کانی بوته هه‌شت بره‌گی ئه‌مه‌ش وای کردوه کاتیک منداڵ له‌گه‌ل دیری یه‌که‌م قورگی خوی رادینی بو خویندنه‌وه‌ی شیعره‌که له‌دیری دوه‌ما ناتوانیت به‌هه‌مان شه‌پۆلی ده‌نگی که دیری یه‌که‌می خویندنه‌وه دیری دوه‌میش بخوینیته‌وه ئه‌مه‌ش نارحه‌تی دروستده‌کات و هۆنراوه‌که جوانی خوی له‌ده‌ست ده‌دات، که ئیتر په‌یامه‌که‌ی چهند به‌هیزیش بیت وه‌کو پیویست ئه‌نجامی نابیت، چونکه شیعره‌که ناکری له‌به‌ربکری به‌م شیوه‌یه.

ته‌وه‌ری دوهم: زمان

زمان ئامرازیکه له ئامرازه‌کانی گه‌یاندن، له‌ناو کۆمه‌لگای مرو‌فایه‌تییه‌وه، به‌هۆی زمانه‌وه ده‌توانین هه‌ست و نه‌ست و بو‌چونه‌کانمان ده‌ربهرین، زانیاریه‌کانمان له‌نه‌وه‌یه‌که‌وه بو‌نه‌وه‌یه‌کی تر بگوازینه‌وه، زمان تاکه ئامرازیکه که مرو‌ف له‌بونه‌وه‌ره‌کانی تر جیا‌ده‌کاته‌وه، له‌سه‌ر زه‌وی، چونکه ته‌نها مرو‌ف ده‌توانیت قسه‌ بکات و باس له‌داهاتو رابوردوی خوی بکات زمان هه‌میشه له‌گوراندایه، ((زمان وه‌کو بونه‌وه‌ریکی زیندو دواروژ و شارستانیته‌ی مرو‌ف و که‌لتوره‌که‌ی به‌ره‌و پیش ده‌بات، جه‌مسهری په‌یوه‌ندییه‌کانی ژیانیش به‌یه‌که‌وه ده‌به‌ستیته‌وه)) (مه‌ولود، ۲۰۰۴، ل ۱۳۱).

زمان هۆیه‌که بو مانه‌وه‌ی نه‌ته‌وه و ناسنامه‌ی نه‌ته‌وه، به‌به‌ره‌ی ده‌قی ئه‌ده‌بی داده‌نریت، زمان له‌ئه‌ده‌ب و به‌تایبه‌تیش له‌شعیر تایبه‌تمه‌ندی خوی هه‌یه که‌واته ((زمان ره‌گه‌زیکی سه‌ره‌کی و بگره‌پته‌وترین ره‌گه‌زی بونه‌نه‌ته‌وه‌یه و، که‌ره‌سه‌کی شاعیرانه بو مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل بابته‌ی شعیر و هه‌ست و نه‌ستی ناوه‌دیان،

شاعیران بایه ختیکی زوریان به زمان داوه، چونکه شیعر زمانیکه مه جازی و چر و خهست و پتهوی گهره که چ له بایه خدان به زمانی پتهی نویسن و چ له پیاوه لانی زمانی نه ته وایه تی)) (طه، ۲۰۰۲، ۸۲).

ئو زمانه ی که ئیمه مه به ستمانه تیشکی بخهینه سهر به کارهینانی زمانه له شیعی مندانان، ئو وشه و زاراوانه ی که شاعیر له نویسنی شیعی مندانان به کاریده هینیت، پیویسته به شیک بیت له فرههنگی زمانی مندان، زمانه که هاوشیوهی زمانی رۆژانه ی مندان بیت، به لام ده بیت به شیوهیه کی هونه ری دایبریژیت، که واته ((مه به ست له زمانی شیعی مندانیش ئو وشه و رسته و دارشتهیه که نوسهر له نویسنی شیعی منداندا به کاریدینی که پیویسته مندان لیبتیگات و هزی لیبتات و واتاکه ی کاریگه ربی)) (مه حمود، ۲۰۰۴، ۴۸) که مندانیش هر له سهره تای دهستیگردنی به قسه کردن ئو وشه و زاراوانه به کاریده هینیت، که رۆژانه له دهووبه ره که ی گوئی لیده بیت، سهره تا فیربونی زمان لای مندان به دنگ دست پیده کات، ئینجا ورده ورده وشه و زاراوه کانی دهووبه ری دوباره ده کاته وه، به لام وهکو خوی نا، هه ندیک پیتی بو زیاده کات یان لپی که م ده کات. مندان به چهند قوناغیکی گه شه دا ده روات، هر قوناغیکیش تایه تمه ندی خوی هه یه، مندان سهره تا ئو وشانه فیرده بیت، که بهر هه سته وه ره کانی ده که ون، وهک دایه و بابه و نان و ... هتد، به لام وشه و زاراوه مه عنه و بیه کان وهک خۆشه ویستی و رق لیبونه وه ... هتد دره نگتر فیرده بیت. چونکه ئه و جوره هه سته دره نگتر لای مندان دروست ده بیت، جیاوازی له نیوان مندانله کانیش هه یه، له گوگردن و فیربونی وشه کان.

د. عبدالفتاح ابو معال) له کتیبی (ادب الاطفال) لاپه ره (۲۴) به م شیوهیه باسی ئه م هۆکارانه ده کات، که کارده کاته سهر گه شه ی زمان لای مندان:

۱- زیره کی:

لیکۆلینه وه کان ده ریان خسته و ئو مندانانه ی که وا له روی عه قلییه وه که موکورتیان هه یه و دواکه وتون له قسه کردندا له چاو مندالی زیره ک خاوترن و دره نگتر فییری قسه ده بن، له به کارهینانی وشه و رسته و پیکهاته کانیش توانیان که متره، که متر وشه کان سهرنجی راده کیشیت، تا وهکو دوباره ریان بکاته وه.

۲- ژینگه ی ماله وه:

ئو مندانانه به خته وهرن، که هه لیان بو به کارهینانی شاره زاییه جورا و جوره کانیان بو ده ره خسیت، ئینجا هر له سالی یه که میان بو پرده بن له قسه کردن، ژینگه هۆکاریکی سهره کییه بو ئه وهی مندالیکی ته ندروست پهروه ره بکهیت له هه مو رویه که وه، ههروه ها مندالی تر هه ن که له ژینگه ی وشک پهروه ره ده بن، که هه چ شوینه واری یان وینه یان یاری... هتد تیدانییه، ده بیه هۆکاریک بو ئه وهی مندان نه توانیت گوزارشت له ئاره زوه کانی بکات، جا هر له سهره تا وه گه شه ی زمانیان قه تیس ده بیت. که واته گه شه ی زمان په یوه ندی به گه شه سهندنی عه قلییه وه هه یه و ههروه ها به پله ی دوه میش به و ژینگه هه یه که تیندا پهروه ره ده بیت. (بان ماکاروفسکی) له وتاریک به ناویشانی ((زمانی پیوه و زمانی شیعر)) و به م شیوهیه پیناسه ی زمانی شیعر

دهکات و دهلیت: ((زمانی شاعر ته نیا چه شنیک له زمانی پیوه نیه، به لکو زمانیکی سه ره به خویه که تاییه تمه ندی به خوی هیه و زمانیکه به وزه و هیزی تاییه ته وه، سه ره رای ئه وه ش زمانی شاعر په یوه ندیه کی نزیک له گه له زمانی پیوه هیه، چونکه زمانی پیوه چوارچیوهیه که، که زمانی شاعر له سه ره بناغی ئه و زهق ده بیته وه)) (پور، ۲۰۰۳، ل ۵۰).

ته وه ری سییه م: خه یال

خه یال یه کیکه له ره گه زه سه ره کییه کانی ئه ده ب، هه مو ده قیکی ئه ده بی ناییت له خه یال به در بیت خه یال هوکاریکه بو جیا کردنه وهی ده قی ئه ده بی له ده قی زانستی و قسه ی پوژانه ی خه لک، هه ره خه یاله ((ده توانیت بابه ته کان ره نگا ورهنگ بکات و رهنگ و سیمای جوانیان پی ببه خشیت وله جی خو یان به رزیان بکاته وه و بالیان بو برسکینیت و بیگه یه نیته هفت ته به قه ی ئاسمان، شتی مردو زیندو بکاته وه و روحیکی ئه فسوناویان پی ببه خشیت و بیفرینیت بو ئه و دیوی عه قل و سه رسامی و چیژو گرم و گوری به خوینه ری ده ق بدات، خه یال ئه و به رگه رون و تنک و ناسکانه بو په ری شاعر ده دوریت، هه ره خه یاله ئه م هه مو جوانکاری و به رزه فرینه به په ری شاعر ده به خشیت)) (عیسی، ۲۰۰۹، ل ۵۲).

هه ره خه یاله ده بیته هو ی دروستبونی به ره مه ئه ده بییه کان یان ژانره ئه ده بییه کان، مروقی بلیمه ت به هو ی خه یاله وه له مروقی ئاسایی جیا ده کریته وه، چونکه ئه و مروقانه ی که خه یالیان فراوانه ده توانیت جیهانیکی نو ی بو خوی دروست بکات جیاواز له و جیهانه ی که تیایدا ده ژیت، جیهانیک که هه مو هه زو ئاره زوه به دینه هیترا وه کانی خوی تیدا به رجه سته بکات.

زو رجار خه یال له کاتی باسکردنی که سیک به کار دیت و ده لین: ((فلان که س خه یالی فراوانه، مه به ستیان یه کیکه له و دو مانایه:

یه که م: ئه رینییه: سو دی ئه وه ده گه یه نیت که ئه م مروقه شتی نائاسایی وینه دهکات، دو م نه رینییه: سو دی ئه وه ده گه یه نیت که ئه م مروقه دوره له واقیعه وه)) (الفیصل، ۱۹۹۸، ل ۴۷).

ئاده میزاد له ژیانیدا به دو شیوه خه یال دهکات، ئه رینی و نه رینی، خه یالی ئه رینی ئه و که سه دهکات به که سیک بلیمه ت و داهینه ر، خه یالی نه رینی مروق به ره وه نائارامی وشله ژانی ده رونی ده بات، که دوره له واقیعه وه، تاک توشی سه رلیشیوان و ماندوبون دهکات. مروقه کان له روی هیزی خه یاله وه له یه کتری جیاوازن. خه یال ((ئو توانایه که عه قل به هو یه وه ده توانیت وینه ی شته کان یان که سه کان یان دیمه نه کانی بون بکیشیت)) (الفیصل، ۱۹۹۸، ل ۴۸). که واته خه یال هیژیکه له هیژه کانی عه قل ئه و هیژه عه قلیه ش سی کاری هیه ((۱- وینا کردنی داهاتو، ۲- تیگه یشتنی زانسته نادیاره کان ۳- ده رچون له چوارچیوهی راستییه ئاساییه کان و داهینانی ئه وه ی هاوشیوهی راستی نزیکه له ناراستی)) (عبدالمعید خان، ۱۹۳۷، ل ۲۲). ده توانین بلین خه یال ((خستنه روی بیر و وینه کان و دوباره کردنه وه ی ریخستنیان و پیکه وه نانیانه بو دروستکردنی چه ندین نمونه یان بنیاتنانیکی نو ی)) (عبدالله،

۲۰۱۶، ۲۲۱ ل). له کتیبی (تحلیل النص الادبی بین النظرية و التطبيق) له لاپه ره (۳۰-۳۱) بهم شیوهیه باسی سوډهکانی خه یال دهکات:

- ۱-خه یال هۆکاریکه بۆ ویناکردنی سۆز.
- ۲-خه یال هیژو جوانی به سۆز ده به خشی و خوشه ویستی دهکات له لای خوینهر به چیژو خوش بیت.
- ۳-ره خنه گر پیویستی به خه یاله تا له و بارودوخه بژی که ئه ده بی پیداتییه ریوه.
- ۴-خه یالی زانستی یارمه تیده ره بۆ چونه جیهانی دور له کات و شوین.
- ۵-خه یال ده بیته مایه ی هه لچون و هه ست و سۆز لای خوینهر.
- ۶-خه یال یارمه تی خوینهر ده دات بۆ ویناکردنی راستییه نه گوره کان به جوړیک که نزیک بکاته وه له تیگه یشتن.
- ۷-خه یال سوډی هه یه بۆ جوانی ویناکردنی سروشت، شاعیر هه ندیک لایه نی جوانی ده دۆزیته وه، که له وانه یه خوینهری ئاسایی لی ئاگادار نه بیته وه.
- ۸-شعیر به گشتی راگری وینه یه ئه گهر خه یالیشی تیدانه بو ئه و نزیك ده بیت له شعیری فیرکاری.
- ۹-خه یال یارمه تی وینه ده دات له سه ر هینانه کایه ی مانای داهینراو له ناخی شاعیر و ئاماژه به ورده کاری زیاتر له لای وه رگر و ره خنه گر ده کات.
- ۱۰-خه یال شیواز له ده قی ئه ده بییدا نوئ ده کاته وه و بیزار ی له ناخی خوینهر دور ده خاته وه.

خه یال پۆلیکی گرنگ له بنیاتنانی شعیر ده بینیت، بنه مایه که له بنه ما سه ره کیه کانی به ره مه بینانی شعیر، که واته ((ئه گهر خه یالیش ئه رکی ته خشان و په خشان و ریکه ستنی شعیر نه گریته ئه ستوی خوی ئه و شعیر زور کلۆل و زه لیل ده بیت)) (عیسی، ۲۰۰۹، ۵۶ ل). شعیری مندالانیس هاوشیوه ی شعیری گه وران له خه یال به ده ر نییه، شعیری مندالان ده بیت به گویره ی ته مه نی ئه و منداله ی که شعیره که ی ئاراسته ده کریت، خه یاله که ی تیدا به رجه سته بکریت، خه یالیش به گویره ی ته مه نی مندال به م شیوه یه دابه ش ده بیت:

۱-قوناغی خه یالی واقعیته و خه یالی دیاریکراو (۳-۵) ساڵ

((خه یالی مندال له و قوناغه دا تیژه به لام به پینی ئه و ژینگه یه ی که تیندا ده ژی دیاریکراوه)) (الهیتی، ۱۹۹۸، ل ۸۰). وه کو مندال له و ته مه نه وا به خه یالی دیت که باوکی به هه مان شیوه ی ئه و باوکی دایکیه تی واته وا لیکه داته وه له ماله وه هه مویان یه ک باوکیان هه یه.

۲-قوناغی خه یالی مه نتیق (۶-۸) ساڵ

((خه یالی مندال له و قوناغه دا داهینه ری یان پیکه اته یه بۆ ئامانجیکی پراکتیکی ئاراسته کراو، له م قوناغه دا مندال به خیرایی گه شه کردنی خه یالی و توکمه یی (پته وی) پوانینه کانی بۆ ئاسویه کی دور جیاده کریته وه)) (الهیتی،

۱۹۹۸، ل ۸۲). واته خه یال له کانی له چوارچینوهی ئه و ژینگه یه دهردهچیت، که لئی دهژیت، بۆ نمونه فرینی فرۆکه له ئاسمان وا ههست دهکات که هاوشینوهی بالندهیه له ئاسمان دهفریت.

۳- قوناهێ ئازایه تی (۸-۱۲) سال:

((له م قوناهه دا مندا ل له قوناهێ واقیعی و خه یالی دهچیته قوناهیکێ نزیکتر له واقیعی، له خه یالی کۆکراوه دوردهکه ویته وه و گرنگی به راستیه کان ده دات و ئاره زوی بۆ ئه و یاریانه ی که پئویستی به ئازایه تی و کتیرکی زۆر ده بیت، هه ندیک جو ره ره وشتیش له سه ر مندا ل به دیارده که ویت، که به رنکاربونه وه بۆ خیزان و هه ندیک له نه ریتی کومه لگای تیدایه)) (الهیتی، ۱۹۹۸، ل ۸۴). واته مندا ل زیاتر له واقیعی نزیکه بیته وه و زۆر جار به رهنکاری ئه و یاسا و دابونه ریتانه ده بیته وه، که له لایه ن خیزان و کومه لگا به سه ریدا ده سه پینریت.

۴- قوناهێ نمونه یی (۱۲-۱۵) سال:

((له م قوناهه دا مندا ل له جیگیربونی سۆزی ریزه یی ده گوازیته وه بۆ قوناهیکێ زۆر هه ستیار و ورد که ئاره زوی ئه و چیرۆکانه ده کات که سه رکیشی تیکه ل به سۆزبوه و راسته قینه ی تیدا گوازا وه ته وه و نمونه ی تیدا زیاده بوه)) (الهیتی، ۱۹۹۸، ل ۸۳). مندا ل له م قوناهه دا ئاره زوی سه رکیشی ده کات و بۆ نمونه له و ته مه نه ئاره زوی لیخورینی ئوتومبیل ده که ن. بۆ نمونه:

فریشته ی باران

ئه ی فریشته ی باران وه ره

ئیمه ش له گه ل خۆتا به ره

ئیمه ی مندا ل وا هه ز ده که یین

له گه ل تۆدا بفرین برۆین

بفرین به ره و ناخی ئاسمان

وه ک بالنده وه ک کۆتره کان

ئه ی فریشته فریشته ی جوان

بمان به ره سه ر هه وره کان

له گه ل هه ور یاری ده که یین

بووکه به بارانی ده که یین

تاوکه باران تیز ده باری

(ئەحمەد، ۲۰۰۰، ۷ ل)

پاشان بمان هینە خواری

لەم شیعردا خەيالی مندال بۆ ئەمە پەرۆردە دەکریت، کە هەر تەنیا لەم زەمینەى خۆیدا گۆشەگیرنەبێ و خەونی بەرەو ئەستیرەکانى بۆ دروست بێ و ئەمەش لە خۆیدا بەهەیهکی گرنکی ژيانە کەوا لە مندال دەکات خەيالی فراوان بێ و ئەو خەونانەى هەیهتەى یان بۆى دروست دەبیت بتوانی لە ڕیگەى خەيالەوه مامەلەیهکی جوانیان لەگەڵ بکات، چونکە لە ئایندهدا هەر ئەو خەيالانەن کە ژيانى مندالەکە بەرەو پيش دەبن.

تەوهرى چوارەم: سۆز

سۆز ڕەگەزیکە لە ڕەگەزەکانى دەقى ئەدەبى، دەقیش بەبێ سۆز ناگاتە هەست و سۆزى گوێگر و خۆینەرەکان. کەواتە ((سۆزحالهتیکى شعوریه(هەستیه) لەناخی مرۆفدا لە ئەنجامى هەلچونیدا بە هۆى بینین یان بیستنى روداوێک یان دیمەنیک کە کارى تینکات، کە ئەمەش لەگەڵ عەقل بەرامبەر دەبیت و بەلام لەگەڵیدا کۆک نابیت، جا ئەوهى عەقل دەبیینیت جیاپە لەوهى سۆز ئارەزوى دەکات)) (التونجى، ۱۹۹۹، ل ۶۱۲). سۆز هەستیکە لە ناخە مرۆفدا هەلدەقولیت و، بۆ گوزارشتکردن لە دەرونى مرۆف. هەرودها ((لیدانى دل و دەمارەکانى لەشى ئادەمیزاد بە گوێرهى چەشنى سۆزو هەلچون دەگوریت، ئەگەر هاتو سۆز ئاکامى روداوێکی خوشی و کامەرانی بەخشندە بو ئەوا لیدانى دل خیراو یەک بەداوییهکدا دەبیت، بەلام ئەگەر هاتو سۆزەکە ماتەمینی و خەفەتباربو لیدانەکە سست و خاو و لەسەرخوا دەبیت)) (البصير، ۱۹۸۳، ل ۱۹۳).

سۆز پەيوهسته بە دەرونى مرۆف لە زانستی دەرونییدا بەم شیوهیه پیناسەى سۆزکراوه ((سۆز دیاردەیهکی وێژدانى و دەرونییه لە هەست و نەستی خاوەنەکەیهوه لەبەر چەند هۆیهکی ماددى و بیری و هەلچونی، شەپۆل دەدا و هەمو بون و قەوارەیهک دەگریتەوه لە ڕەنگ و دەنگ و بزوتنەوهى لەشدا خۆى دەنوینیت)) (البصير، ۱۹۸۳، ل ۱۷۲).

هەرودها ((ویژدانیش لایەنى هەستی دەرونییه و ئارامگەى خوشی و ئیش و ئازارە، بە هەمو هیوایهکانمان و ئیشەکانمان و خوشی و ناخوشیهکانمان سەرچاوهى وێژدانە)) (عتیق، ۱۹۷۲، ل ۹۷). وێژدان کانگای هەستەکان و سۆز و پالنهەرەکان و خوشیهکان و ناخوشیهکان ... هتد وێژدان دو جورى هەیه: ((۱- وێژدانى تاکە کەسى: ئەوه پەيوهندی بە تاکە کەسهوه هەیه و لە دەورى حەز و ئارەزوه تاییهتیهکان دەخولیتەوه، وەک خوشهویستی خود و تورپهیی و حەزی خاوەنداریهتی و شانازی بەخۆکردن. ۲- وێژدانى کۆمهلايهتی: ئەوه کە پەيوهسته بە کۆمهلگە و کاروبارەکانى. جەخت لەسەر پەيوهندی مرۆف بەکەسانى ترهوه دەکاتەوه و، وەک خوشهویستی و ڕق و قینه و ڕیز و سۆز و هاوڕییهتی کێبڕکێ و نیشتمانپەرۆهري)) (عتیق، ۱۹۷۲، ل ۹۸).

کەواتە سۆز لایەنیکی لە لایەنەکانى وێژدان، ئەگەر لە وێژدانى تاکە کەسى دروست بیت پێدەلین سۆزى تاکە کەسى، ئەگەر لە وێژدانى کۆمهلايهتیهوه دروست بیت، ئەوا دەبیتە سۆزى کۆمهلايهتی، سۆز و ئەدەب

دوانه‌ی لیكدانه‌براون ((سۆز بۆ به‌ره‌می ئەده‌بی وه‌ك بۆنیکی خوش چوارده‌وری خۆی بۆندار ده‌كات یان وه‌ك ئاوێکی سازگاری بیگه‌رد ژیان له‌وی سه‌رچاوه‌ ده‌كریت)) (عتیق، ۱۹۷۲، ل ۱۰۶).

كارێگه‌ری سۆز په‌یوه‌سته به‌راده‌ی هه‌ستیا‌ری نوسه‌ر له‌ كاتی هۆنینه‌وه‌ی به‌ره‌می ئەده‌بی، تاوه‌كو بتوانیت كار له‌ هه‌ستی خۆینه‌ر یان گوێگر بكات، بیروژنییت.

راده‌ی كارێگه‌ری سۆز په‌یوه‌سته به‌و شیوازه‌ی كه‌ نوسه‌ر به‌كاریده‌هینیت بۆ ده‌ربڕینی سۆزه‌كه‌ی ((گه‌یانندی بیروكه‌ ده‌گه‌ریته‌وه‌ بۆ شیواز و لیها‌توی له‌ په‌وانبیژی و را‌ده‌ی كاریتکردنی، به‌لام گه‌یانندی سۆز ده‌گه‌ریته‌وه‌ بۆ را‌ده‌ی سه‌رکه‌وتنی ئەدیبه‌ له‌ ده‌ربڕینی سۆزدا، یان ده‌ربڕینی به‌و ئەندازه‌یه‌ی كه‌ له‌پوی هیز و گرو‌تینه‌وه‌ بێ كه‌م و زیاد هه‌ستی پیده‌كات)) (عتیق، ۱۹۷۲، ل ۱۱۲). بۆ نمونه:

كو‌ری كو‌رد

مندال و كو‌ری كو‌ردم	باوکیان لی شه‌هید کردم
باوكم زۆر میه‌ره‌بان بوو	عاشقی كو‌ردستان بوو
چاو نه‌ترس و دلێز بوو	ئهو پیشمه‌رگه‌ بوو شیر بوو
خۆی و تفه‌نگی ده‌ستی	ده‌جه‌نگا بۆ مه‌به‌ستی
له‌ بۆ سه‌ره‌به‌رزى و لات	گیانی خۆی کرده‌ خه‌لات
دایک و خوشکم ئەنفالان	هه‌میشه‌ له‌ خه‌یالان
له‌ ده‌روون و می‌شک و دل	هه‌لم گرتوون وه‌ك و گول
ئهو كاته‌ی كه‌ دلشادم	ئه‌وانن وا له‌ یادم

(كاوانی، ۲۰۰۰، ل ۱۴)

ئهم شیعره‌ سۆزێکی به‌تینی تیدایه‌، چونکه‌ چیرۆکیکی تراژیدی ده‌گێریته‌وه‌، ئهم چیرۆکه‌ تراژیدییه‌ واده‌كات خۆشه‌ویستی هاوسۆزبیت له‌گه‌ل ئهم منداله‌ به‌ تاییه‌تی مندال كه‌ ده‌یخوینیته‌وه‌ سۆزی مرۆفایه‌تیان تیدا ده‌جولێ وای لیده‌كات هه‌ست به‌ ئیش و ئازاره‌کانی خوشک و برایه‌کانی تریشی بكات. به‌لام ئه‌گه‌ر بیت و ئهم چیرۆکه‌ به‌م سۆزه‌ ناخ سوتینه‌ نه‌ نوسرایه‌ به‌وه‌ش باسی له‌وه‌ بکریایه‌ كه‌ له‌وی كه‌سیک كوژراوه‌، ئه‌ودیرانه‌ی تری له‌گه‌ل نه‌بوايه‌ كه‌ سۆز و به‌زه‌یی بۆ چیرۆکه‌كه‌ بۆ کاره‌کته‌ری سه‌ره‌کی ناو چیرۆکه‌كه‌ كه‌ منداله‌که‌یه‌ دروست نه‌کردبایه‌، شیعره‌که‌ ئهم کارێگه‌رییه‌ی نه‌ده‌بو. هه‌روه‌ها له‌ شیعری به‌به‌:

لایه، لایه به‌به‌ گیان،

به‌به‌ی جوانی خان و مان

بۆیه‌ نازمان شیواوه

ئىمه دايكمان نه ماوه

منيش وهك تو مندالم

ئهم به هاره چوار سالم

بنو و بو خوى شادى

بو ژيانى ئازادى

لايه، لايه، به به گيان

به بهى جوانى خان و مان (قه رداغى، ۱۹۹۳، ۷ل)

ئهم شيعره سۆزىكى به تىنى تىدايه، چونكه باس له دستدانى خوشه ويسترين كهسى مندال دهكات كه دايكه. له دواى له دستدانى دايك مندال روبه پوى سهر ليشيواوى و بى نازى ئيش و ئازارهكانى ژيان دهبيتته وه، چونكه دايك كوله گهى ژيانه بو مندال و مال، هاوشانى باوك هه ولدهدات هه مو خوشيهكانى ژيان بو مندال دهسته بهر بكات.

ته وهرى پىنجه م: حه ماسه ت

حه ماسه ت يه كيكه له ره گه زهكانى پىكه يته رى شيعر، حه ماسه ت له پوى زاراهه ((ئهو شيعره تاييه تيه يه بابتهكانى شهر و ئازايه تى هانى لايه نى شه ركهر ده دات، ئهو لايه نه ي هى ئاخيوهره بو ئه وهى زياتر و ئازايانه تر بجه نكي)) (Mawsoa school . net).

ده توانين به م شيوه يه پىناسه ي شيعرى حه ماسى بكه ين و بلين ((شيعرى حه ماسه ت، به شيوه يه كى سه ره كى وه سفى قاره مانيه كانى دهكات و به پاله وانه كان هه لدهدات و هه ره شه و په يمانى دوباره توله كردنه وه له دوژمنان دهكات)) (Bac letter 2013 , Eloula).

كه واته شيعرى حه ماسى ئهو شيعره يه كه هانى پاله وانه كانى ده دات، توله له دوژمنه كانيان بكه نه وه. حه ماسه ت له جيهانى مندالان بو خوشه ويستى و ئهو ياريانه ي كه مولكى خويه تى وه كو بو كه شوشه و ئوتومبيل و... هتد خوى ده بينيته وه. حه ماسه ت به و به هايه ي هه يه تى بو به نرخ بينينى شته كان گرينگى تاييه تى هه يه له نيو شيعرى مندالاندا چونكه شته باشه كانيان له لا جوان و شيرين و خوشه ويست دهكات حه ماسه ت ئه وه يان تيدا دروست دهكات كه ئهم شته جوان و باشانه يان زور خوشبوئ و به باشى بيانپاريژى، (كازم كوئى) له هونراوه ي (بوو كه شووشه كه م) ده لى ت:

بوو كه شووشه كه م

بوو كه شووشه جوانه كه م

به خیربیتی میوانه که م

تۆم خوش دهوی پر به دل

پرومهت سووری خونچه گول

ئهی چاو گهشی رهزا سووک

ئهی رازاوه چهشنی بووک

مالی خوته ئەم ماله

جی ی یاری و گروگاله

همیشه ریزت دهگرم

لانکی جوانت بو دهگرم (کازم، ۱۹۹۸، ل ۳۹)

ئەم شیعره‌ی بوکه‌شوشه که یاری پیکراوی خوشه‌ویستی مندالانه ئەوهنده جوان باسی دهکات وا له مندال دهکات زۆری خوش بوی و زۆر گرنگی پیدات ئەم هه‌ماسه‌ته وای لیده‌کات ته‌مه‌نی ئەو یاری پیکراوه‌ی له‌لا درێژبیته‌وه و چیژی لیۆه‌رگری و به‌زوی نه‌یشکینیت. ئەمه‌ش به‌هایه‌کی تری ژیانه بو ئاینده‌ش مندال له‌سه‌ر بییری پارێزگاریکردن له شته‌کانی په‌روه‌رده‌ی ده‌کات.

(ع.ع. شه‌ونم) له هۆنراوه‌ی (په‌گه‌زو ناوم ناگۆرم) باس له خوشه‌ویستی نیشتمان ده‌کات که لای مندال هه‌ست به‌بونی ده‌کریت و ده‌لیت:

په‌گه‌زو ناوم ناگۆرم

له دارو به‌رد، له گیاندارو، له سه‌وزایی

هه‌ریه‌که ناوی خۆی هه‌یه به ئاسایی

منیش خیزانه‌که‌م ناویکی لیناوم

خۆم و په‌گه‌زم به‌و ناوه ناسراوم

که چی دوژمن به زه‌بری هیزو ده‌سه‌لات

که‌وتوته گۆرینی ناوی خۆم و ولات

که هات و توانای ناوه‌که‌م بکا به خۆی

ئوسا هەرچیم ههیه و نییه رهوایه بۆی

رهگهزی من رهگهزیکه پاک و رهسهن

نابی به رهگهزی ناپاک و ناپهسهند

مافی مروّف وهک و دهرمان بۆ نهخۆشان

وهک و نهوورۆزی دوابه دواى سههۆل بهندان

دهستم بگره له دوژمنان پزگارم که

وهک فهرمووته رهگهز ناگۆرم چارهه که

ناو ناگۆرم ناویش نیشانهی مانمه

یهکه م خهلاتی باب و باپیرانمه (شهونم، ۲۰۰۱، ل ۵)

ئهم شیعره باس له وهسته نیشتمانپهروهییه دهکات، که له لایهن مندالانی کورد ههست پیندهکریت. میلیهتی کورد ههر له دیرهزه مانه وه میژویهکی خویناوی و ژیردهستی ههیه، مندالی کوردیش له و ئازاره بینهش نهبوه، ههمیشه ههولی ئهوهی داوه که بهرگری له نیشتمانکهی بکات، ئهگهر تهنها به وشهیهکیش بیت. له م هۆنراوهیه دا مندالانی کورد داوا له مافی مروّف دهکن، که پاریزگارین لیکات و له دوژمنان بیانپاریزیت، چونکه سورن له سههر رهگهزو کوردبونی خۆیان که به میرات له باب و باپیرانیان ئه وهسته بۆیان ماوه ته وه.

تهوهری شهشهه: بیر

بیریش یهکیکه له پیکهینه رهکانی شیعهر، شاعیر دهیه ویت له ریگای شیعره وه ئه و بیر و بۆچونانهی که ههیه تی دهربارهی ژیان و دیاردهکان و ... هتد دهری بیرییت.

((بیر: ئه و بیروباوه رهیه که نوسهر دهیه وئ بیگهیه نیته خوینهر ئه مهشیان یه که م بنه ره تی هونه ری رازی کردنه)) (رهسول، ۱۹۸۹، ل ۱۱). بۆ نمونه له شیعری (من و په پوله)

من و په پوله

ئهی په پوله ی رازاوه باله کانت نه خشاوه

خۆشم ئه وئی هه میسه تۆزی له لام بنیشه (بابان، ۲۰۰۰، ل ۶)

بیری ئەم شیعەرە خۆشەویستکردنی پەپولەیه لەلای منداڵان، بەو واقعەیی که هەیهەتی بۆ جوانکردنی سروشت و دلخۆشکردنی هەموان و بەتایبەت منداڵان خولقاوه، ئەم بیرە بۆ منداڵ بیریکی لەجێیە که منداڵ شتەکانی دەوروبەری خۆی خۆشبوییت و ئازاری نەدات، بەلام لە شیعەری (ئیمە):

ئیمە

ئیمە رۆلەیی ئەم گەلەین

خاکی خۆمان خۆش ئەوئ

بۆ پیش کەوتن پەرۆشین

سەربەرزگی گەلمان ئەوئ

هەنگاوی خێرا ئەنێین

با ولاتمان پیشکەوئ

بنیاتی خەبات ئەنێین

تا ئالامان نەنەوئ

تیکرا هەموومان ئەلێن

گشت ئازادیمان ئەوئ (ئالانی، ۱۹۹۶، ل ۹)

بیری ئەم شیعەرە باسی کۆمەڵیک چەمکی سیاسی وەکو (رۆلەیی گەل) و (خۆشەویستی خاک) و (پیش کەوتن) و (سەربەرزگی) و (گەل) و (نەکەوتنی ئالا) و (ئازادی) هەمو ئەمانە لەخۆدەگریت، که هیچ یەک لەمانە پەیوەندییان بە جیهانی منداڵانەوه نییه، ئەمانە چەمکی سیاسین و جێی خۆیهتی لەناو ئەدەبی گەوران هەبیت، بەلام ناکریت منداڵ بەو بیرە سیاسیانە پەرودەبکریت، چونکه توشی خەم و ناپەرەحەتی دەرونی دەبیت و جوانی دونیای منداڵانی لێدەشیوین. هەرودها لە شیعەری (خاوینی) شاعیر دەیهوئیت لەپێگای ئەم شیعەرە باس لە پاکوخواوینی وتەندروستی باش دەکات:

ئەو منداڵەیی که پاکە

تەندروستی زۆر چاکە

ئەو منداڵەیی که پیسە

هەردەم نەخۆش و سیسە

پاک و خاوینی خۆشە

مندالی پیس نهخوشه (کۆیی، ۱۹۹۸، ل ۳۱)

بیری ئەم شیعەرە باسکردنی پاک و خاوینییه بۆ مندال، بەشیوهیهکی زۆر جوان بە شیعەر بۆ مندالانی رونکردۆتهوه که پیسی دهبیته هۆی نهخوشی دهردو ئازار، خاوینیش دهبیته هۆی بونی تهندروستیهکی باش.

نهجام:

۱- شیعری مندالان دهبیته به شیوازیکی ساده و ئاسان بنوسریت دوریته له وشه‌ی تهمومژاوی، به‌په‌چه‌وانه‌ی شیعری گهوران، که به شیوازیکی به‌رزی ئەده‌بی ده‌نوسریت، که‌واته شیعری مندالان شیوازی تایبه‌تی خۆی هه‌یه که ناسکتر و روتتر و ئاسانتره به‌ه‌راوردکردن له‌گه‌ل شیعری گهوران.

۲- شیعری مندالان ئەوه‌نییه، که بابه‌تی فیکری ئالۆز ئالۆز به شیوه‌ی ئاسان بۆ مندالان بخاته‌رو، به‌لکو ده‌بیته بابه‌تی تایبه‌ت به‌جیهانی مندالان بۆ مندالان باس بکات.

۳- گرنگترین مه‌به‌ست له‌شیعری مندالان په‌یامی په‌روه‌رده‌یی ئەو شیعرانه‌یه، هه‌روه‌ها چیژبه‌خشینه به‌مندال.

۴- ده‌بیته ره‌گه‌زه پیکه‌ینه‌ره‌کانی ئەده‌ب، هه‌مویان له‌شیعری مندالان بونیان هه‌بیته، نابیته بوتریت شیعری مندالان، ته‌نها کیش و سه‌روای هه‌بیته ده‌بیته شیعەر، چونکه ئەوسا شیعره‌که په‌یامه په‌روه‌رده‌یه‌که‌ی خۆی ناگه‌یه‌نی و جوانیه‌کی وای نابیته تاکو چیژبه‌خشیت.

۵- ئەو په‌یامه په‌روه‌رده‌یانه که پیوسته به‌مندال بگه‌یه‌نریت وا باشتره له‌ریگه‌ی شیعره‌وه بیته، چونکه مندال زیاتر هه‌ز به‌ده‌قی کیش و سه‌روادار ده‌کات.

The Basic Properties of Children's Poetry

Hero Abdulrahman Mustafa¹ - Idrees Abdulla Mustafa²

¹Soil and Water Department, College of Agriculture Engineering Sciences, Salahaddin University, Erbil, Kurdistan Region, Iraq.

²Kurdish Department, College of Languages, Salahaddin University, Erbil, Kurdistan Region, Iraq.

Abstract:

Children's poetry is an important reality between poetry and literary people specially in modern reign, by modern we mean twentieth century and so far. Poetry of children among Kurdish nation has an ancient history, like those lamenting of the mothers that were said to calm down their children. when poets and authors give importance to the children then sorts of poetries were written as a special style, idea, language, and passion. Poetry of children should be written brief with a clear language so that the poet can express his/her goal. We all know language is regarded as the core factor in human life, since it is a way we can speak about future and past by means of it , so idea through this word and these terms reaches reader that a poet or writer is using in his/her works. The poet in composing poetry of children use a wide imagination as children desire more imaginative things. Thus, children's poetry has unique style that is fragile, clearer and easier as compared to poetry for adults, following that particular magazines are devoted for children and poetry for children embraces several booklets and special books.

What are these children poetries? What are their specifications? In which way are they different from poetry for adults? What are the basic literature of these poetries? So, all of these are answered in this research.

Keywords: Poetry, Children, Poetry for Children, Bases of Poetry.

سەرچاوهكان:

- ئاشنا، ئومید، ۲۰۰۷، شیوه و ناوه‌رۆک، چاپی یه‌که‌م، ده‌زگای چاپ و بلاوکاراوه‌ی ئاراس، هه‌ولێر.
- ئه‌حمه‌د، ئه‌حمه‌د حوسین، ۱۹۹۷، رهنج، چاپی دوهم.
- ئالانی، عه‌زیز، ۱۹۹۶، باخچه‌ی شادی، چاپی یه‌که‌م.
- ئه‌حمه‌د، نه‌وزاد عه‌لی، ۲۰۰۶، منداڵ و ئه‌ده‌ب، چاپی دوهم، چاپخانه‌ی روون، سلیمانی.
- البصیر، د. کامل حه‌سه‌ن عه‌زیز، ۱۹۸۳، رهنه‌سازی میژوو په‌یره‌ویکردن، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری عیراق، به‌غداد.
- بابان، حه‌یده‌ر صالح، ۲۰۰۰، خۆشه‌ویستی کوردستان، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی هه‌میشه، سلیمانی.
- ته‌ها، عبدالصمد سلام، ۲۰۰۲، رهنه‌گدانه‌وه‌ی ئه‌ده‌ب له‌ گۆفاری هاواردا (۱۹۳۲-۱۹۴۳)، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، هه‌ولێر.
- رہسول، د. شوکره، ۱۹۸۹، ئه‌ده‌بی کوردی و هونه‌ره‌کانی ئه‌ده‌ب، مطابع‌ی تعلیم‌ العالی، ارپیل.
- شوان، رهنزا، ۲۰۱۵، چاو پینخشانیک به‌ میژووی ئه‌ده‌بی منداڵان، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی کارو، که‌رکوک.
- عیسا، هاوژین صلیوه، ۲۰۰۹، بنیاتی وینه‌ی هونه‌ری له‌ شیعی شێرکو بیکه‌سدا، چاپخانه‌ی سه‌رده‌م، سلیمانی.
- عبدالله، د. ئیدریس، ۲۰۱۶، فه‌ره‌نگی ئه‌ده‌ب و رۆشنییری زاراوه و که‌سایه‌تی، چاپی یه‌که‌م، نووسینگه‌ی ته‌فسیر، هه‌ولێر.
- فه‌ره‌ادی، حه‌مه‌ صالح، ۲۰۱۳، منداڵ و ئه‌ده‌بی منداڵان، چاپخانه‌ی رۆشنییری، هه‌ولێر.
- قه‌ره‌داغی، له‌تیف عارف، ۱۹۹۳، چه‌پکه‌ گۆل
- که‌سه‌نه‌زانی، بشری، ۲۰۰۷، پۆسته‌ره‌ شیعی کوردی و هایکوی ژاپونی
- کۆبی، کازم، ۱۹۹۸، گۆلزاری منداڵان، وه‌زاره‌تی رۆشنییری هه‌ولێر.
- مه‌ولود، د. عبدالله خدر، ۲۰۰۴، لیکۆلینه‌وه‌یه‌ک له‌ شیعی هه‌مدی، چاپی یه‌که‌م، به‌رپه‌به‌رایه‌تی چاپخانه‌ی رۆشنییری، هه‌ولێر.
- مه‌حمود، فازل مه‌جید، ۲۰۰۴، شیعی منداڵان له‌ ئه‌ده‌بی کوردیدا، چاپی یه‌که‌م، چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م سلیمانی.
- هالیترک، پیتەر، ۲۰۱۰، تیوری ئه‌ده‌بی و شیوازناسی، و – ئه‌نوه‌ر قادر مه‌مه‌د، مه‌لبه‌ندی کوردۆلۆجی، سلیمانی.
- سالح، عومه‌ر مه‌مه‌د، ۲۰۲۱، ئه‌ده‌بی منداڵان له‌ ده‌قه‌ری راپه‌ریندا به‌ره‌مه‌کانی (زارا ئه‌حمه‌د جاف) به‌نمونه، نامه‌ی ماسته‌ر، زانکوی راپه‌رین، کۆلیژی په‌روه‌رده‌ی بنه‌ره‌ت، به‌شی کوردی رانیه .
- ابومعال، عبدالفتاح، ۲۰۰۵، ادب الاطفال و اسالیب تربیتهم و تعلیمهم و تثقیفهم، الطبعة الاولى، دارالشروق للنشر والتوزيع، الاردن.
- التونجی، د. محمد، ۱۹۹۹، المعجم المفصل فی الادب، جزء الثاني، دار الکتب العلمیة، لبنان.
- ذلط، د. احمد، ۲۰۰۵، فی الادب الطفل المعاصر (قضاياها باتجاهات و نقد، الطبعة الاولى، هبة النيل العربیة للنشر والتوزيع، القاهرة.
- شحاته، د. حسن، ۱۹۹۴، ادب الطفل العربیة (دراسات و بحوث) الطبعة الثانية، دار المصریة اللبنانیة.
- عبد المعید خان، د. محمد، ۱۹۳۷، الاساطیر العربیة قبل الاسلام، مطبعة الحنة، القاهرة.
- عتیق، د. عبدالعزیز، ۱۹۷۲، فی النقد الادبی، الطبعة الثانية، دار النهضة العربیة، بیروت .

- عبدالفتاح، د . اسماعيل، ٢٠٠٠، ادب الاطفال في العالم المعاصر، الطبعة الاولى، مكتبة الدار العربية للكتاب، القاهرة.
- عبدالهادي، د . محمد، ٢٠٠٦، ادب الاطفال في ضوء المنهج الاسلامي، مجلد البحوث والدراسات، عدد الثالث، جامعة محمد خيظربسكرة، جزائير.
- الفيصل، د . سمر روجي، ١٩٩٨، ادب الاطفال و ثقافتة (قراءة نقدية)، من منشورات اتحاد الكتاب العرب.
- المصري، محمد عبدالغني، مجد محمد الباكر البرازي، ٢٠٠٩، تحليل النص الادبية بين النظرية والتطبيق، مؤسسة الوراق للنشر والتوزيع، الاردن.
- الهيبي، هادي نعمان، ١٩٧٧، ادب الاطفال (فلسفة، فنونة، وسائنة)، الهيئة المصرية العامة للكتاب، القاهرة.
- الهيبي، د . هادي نعمان، ١٩٩٨، ثقافة الاطفال، عالم المعرفة ١٢٣.

Oliver, Lee F. , 2007, Turning Children onto poetry . club press

[https://www.amazon.com/Turning-Children-Poetry-Creative Experiment/dp/059518182/11/12/2020](https://www.amazon.com/Turning-Children-Poetry-Creative-Experiment/dp/059518182/11/12/2020)

Mawsoa. School.net

<https://www.google.com/search?q=Mawsoa.+School.net/15/1/2021>

Bac Letter, 2013, Eloula

https://www.google.com/search?q=Bac+Letter%2C+2013%2C+Eloula&sxsrf=ALeKk01__OZWjwNeG4JHgvpt6l8_UZr13A%3A1621975070712&ei=Hm/10/2/2021